

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 12Co/3/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8114231057
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Tóth
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2016:8114231057.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Tótha a členov senátu JUDr. Milana Majerníka a JUDr. Mareka Košča v právnej veci žalobcu: CETELEM SLOVENSKO, a.s., Panenská 7, Bratislava 1, IČO: 35 787 783, právne zastúpeného JUDr. Helenou Strachotovou, euroadvokátkou, Hviezdoslavova 7, Martin, proti žalovanej: F. C., nar. XX. X. XXXX, bytom Č. XXXX/XX, W., o zaplatenie 1.420,43 eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Prešov z 22. 7. 2015 č.k. 17C/8/2015 - 66, jednohlasne takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok súdu prvého stupňa.

N e p r i z n á v a žalovanej náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Okresný súd Prešov rozsudkom č.k. 17C/8/2015 - 66 rozhodol, že žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi istinu 1.119,52 s 8,5 % ročným úrokom z istiny 912,14 eur od 17. 10. 2013 do zaplatenia a 5,50 % ročným úrokom z istiny 207,38 eur od 6. 11. 2013 do zaplatenia, všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Vo zvyšku súd návrh zamietol. Žalovaná je povinná nahradiť žalobcovi trovy konania, ktoré pozostávajú z nákladov za súdny poplatok vo výške 49,10 eur a trovy právneho zastúpenia vo výške 166,19 eur, ktoré uhradí do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku priamo na účet právnej zástupkyne žalobcu JUDr. Heleny Strachotovej, advokátke v Martine, Hviezdoslavova 7. V odôvodnení rozhodnutia súd uviedol, že žalobca sa domáhal zaplatenia sumy 1.420,43 eur so zmluvným úrokom 44,50 % ročne od 5. 11. 2013, resp. 27,48 % úrokom ročne od 16. 10. 2013 do zaplatenia a zaplatenia zákonných úrokov z omeškania 5,5 % ročne titulom uzavretia revolvingového úveru vo výške 238,80 eur na nákup spotrebného tovaru. Dňa 15. 8. 2008 došlo k uzavretiu aj revolvingového úveru s poskytnutím úverového rámca, ktorý žalovaná ku dňa 26. 4. 2013 vyčerpala v rozsahu 954,09 eur. Úver bol splatný v 24 mesačných splátkach po 15,71 eur od 15. 3. 2013. Čo sa týka revolvingového úveru, ten mal byť dopĺňaný v rozsahu 5 % z úverového rámca v mesačných splátkach vždy k 10. dňu kalendárneho mesiaca. V úverovej zmluve bola dojednaná úroková sadzba 44,50 % ročne. Úverová sadzba bola 28,68 % ročne.

Súd vo veci nariadil pojednávanie, na ktoré sa žalovaná neustanovila a svoju neprítomnosť neospravedlnila. Nebol prítomný ani zástupca žalobcu, preto súd vo veci rozhodoval bez účasti neprítomných účastníkov.

Z vykonaného dokazovania súd mal preukázané, že 4. 2. 2013 žalobca poskytol žalovanej na zaplatenie ceny tovaru 238,80 eur úver, ktorý mal byť vrátený v 24 mesačných splátkach po 15,71 eur s prvou splátkou 15. 3. 2013 a konečnou splatnosťou 15. 2. 2015. Úroková sadzba bola 44,50 % a RPMN 54,84 % (tzv. ročná percentuálna miera nákladov). Dňa 15. 8. 2012 došlo k uzavretiu zmluvy o spotrebiteľskom úvere na zaplatenie ceny tovaru vo výške 125,- eur a zároveň aj zmluva o revolvingovom spotrebiteľskom

úvere a vydaní kreditnej karty, kde bol poskytnutý žalovanej úverový rámec 600,- eur, ktorý mal byť splácaný v mesačných splátkach minimálne v rozsahu 5 % z dlžnej sumy. RPMN bola 21,82 % a úroková sadzba 28,68 %.

Súd zmluvný vzťah účastníkov posudzoval ako spotrebiteľskú zmluvu, pričom spotrebiteľke poskytol ochranu v zmysle § 52 a násl. Občianskeho zákonníka č. 40/1964 Zb. Žalovaná bola fyzická osoba ako spotrebiteľ, pričom žalobca ako dodávateľ konal v predmete svojej podnikateľskej činnosti. Úverový vzťah vznikol za účinnosti zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Súd konštatoval, že výška úrokovej sadzby 44,50 % ročne je neprimerane vysoká a niekoľkonásobne prevyšuje priemerné bankové úroky zo spotrebiteľských úverov, ktoré v období štvrtého štvrťroka 2012 boli len vo výške 12,95 %. Žiadaný úrok je o 340 % vyšší ako je priemerný bankový úrok. Takéto úroky sú v rozpore s dobrými mravmi a podľa § 39 Občianskeho zákonníka ide o neplatný právny úkon v tejto časti. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom. Čo sa týka revolvingového úveru z 15. 8. 2012, súd konštatoval, že táto zmluva neobsahuje zákonnú požiadavku pod písm. f) § 9 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z.z., a to dobu trvania zmluvy a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, ktorá náležitosť je zo zákona vyžadovaná aj pri zmluve o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania. Preto takýto úver podľa § 11 ods. 1 písm. b) zák. č. 129/2010 Z.z. je bezúročný a bez poplatkov. Podľa súdu prvého stupňa pri prvom aj druhom úverovom vzťahu nie je nárok žalobcu na úroky. Potom pri prvej úverovej zmluve, keď žalovaná zaplatila 31,42 eur zostal jej dlh bez úrokov 207,34 eur (poskytnutý úver 238,80 eur - 31,42 eur). Druhý úver 954,04 eur bol zaplatenie len v rozsahu 41,90 eur, takže dlh z druhého úveru u žalovanej predstavuje 912,14 eur. Celkovo je tak žalovaná povinná zaplatiť 1.119,52 eur (207,38 + 912,14 eur), na ktorú sumu súd zaviazal žalovanú.

Žalobca v prípade neplatenia dlhu riadne a včas má právo na úroky z omeškania podľa § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka. Keďže žalovaná bola v omeškani s úhradou istiny 207,38 eur, resp. 912,14 eur, je povinná platiť aj úroky z omeškania tak, ako je uvedené vo výroku rozsudku.

Vo zvyšku bol nárok žalobcu zamietnutý.

O trovách konania účastníkov bolo rozhodnuté podľa § 142 ods. 2 O.s.p. podľa pomeru úspechu v súdnom konaní. Žalobca bol úspešný v rozsahu 78,82 % a neúspešný v rozsahu 21,18 %. Má potom právo na náhradu 57,64 % preukázaných trov konania. Zo zaplateného súdneho poplatku 85,- eur je to 49,10 eur. Pri trovách právneho zastúpenia vypočítaných podľa vyhl. č. 655/2004 Z.z. za 3 úkony právnej pomoci v rozsahu 286,33 eur pomerná časť predstavuje 166,19 eur, ktoré je povinná zaplatiť žalovaná k rukám zástupkyne žalobcu.

Proti rozsudku okresného súdu v časti zamietnutia žaloby dala odvolanie právna zástupkyňa žalobcu. Odvolanie podala z dôvodu nesprávneho skutkového a právneho posúdenia veci. Navrhla zrušiť rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti a vec vrátiť okresnému súdu na ďalšie konanie. Sporný rozsudok okresného súdu bol doručený právnej zástupkyňi žalobcu 7. 9. 2015, takže odvolacia lehota uplynula 22. 9. 2015. Po tejto lehote 13. 10. 2015 došlo k doplneniu odvolania.

Odvolací súd poukazuje na to, že rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 O.s.p.). Preto na doplnenie odvolacích dôvodov po lehote už odvolací súd prihliadať nemohol. Odvolací súd bol viazaný dôvodmi a rozsahom odvolania z pôvodného odvolania doručeného súdu 24. 9. 2015. Náležitosti odvolania sú uvedené v § 205 ods. 1 O.s.p. s tým, že podľa § 109 ods. 1 O.s.p. súd prvého stupňa uznesením vyzve toho, kto podal odvolanie neobsahujúce náležitosti podľa § 205 ods. 1, 2 O.s.p., aby chýbajúce náležitosti doplnil. Obdobne podľa § 211 ods. 1 O.s.p. aj odvolací súd môže vyzvať toho, aby doplnil chýbajúce náležitosti návrhu, pričom odvolací súd poukazuje na to, že vady odvolania doplnil žalobca až podaním z 9. 10. 2015, takže výzva odvolacieho súdu a ani súdu prvého stupňa na odstránenie väd nebola potrebná. Ale toto doplnenie bolo urobené už po odvolacej lehote 15 dní, preto na rozšírené dôvody odvolania v zmysle § 205 ods. 3 O.s.p. odvolací súd už nemohol prihliadať. Preto krajský súd vychádza len z pôvodného odvolania žalobcu zo 16. 9. 2015 podaného v odvolacej lehote 21. 9. 2015. Z podaného odvolania a tam uvedených dôvodov odvolania, že odvolanie sa týka zamietavého výroku rozsudku, kde odvolací súd nezistil pochybenia pri právnom posúdení zamietnutej časti nároku žalobcu,

a to na platenie úrokov, potom rozhodnutie súdu prvého stupňa ako vecne správne v jeho napadnutej časti potvrdil.

Súd prvého stupňa správne posúdil zmluvný vzťah ako spotrebiteľský vzťah, pričom zmluvy o úvere sa riadia zák. č. 129/2010 Z.z. platnej a účinnej v časti vzniku záväzkového vzťahu medzi žalobcom a žalovaným. Hodnotenie RPMN, resp. poskytovania úveru za neprimeraný úrok, ktorý je v rozpore s dobrými mravmi, je rozhodnutím správnym, preto odvolací súd potvrdil rozhodnutie súdu prvého stupňa v jeho napadnutej časti ako vecne správne. Odvolací súd sa stotožňuje s rozhodnutím súdu prvého stupňa v celom jeho rozsahu (§ 219 ods. 2 O.s.p.).

Odvolací súd potvrdil rozhodnutie súdu prvého stupňa aj vo výroku o náhrade trov konania, nakoľko boli vypočítané správne.

Pri náhrade trov konania súd mohol vychádzať z § 142 ods. 2 O.s.p. a prisúdiť náhradu trov konania podľa úspechu v súdnom konaní.

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p.. Neúspešný žalobca nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania. Žalovanej v odvolacom konaní trovy nevznikli, preto úspešnej žalovanej nebola priznaná náhrada trov odvolacieho konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.